MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 188r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

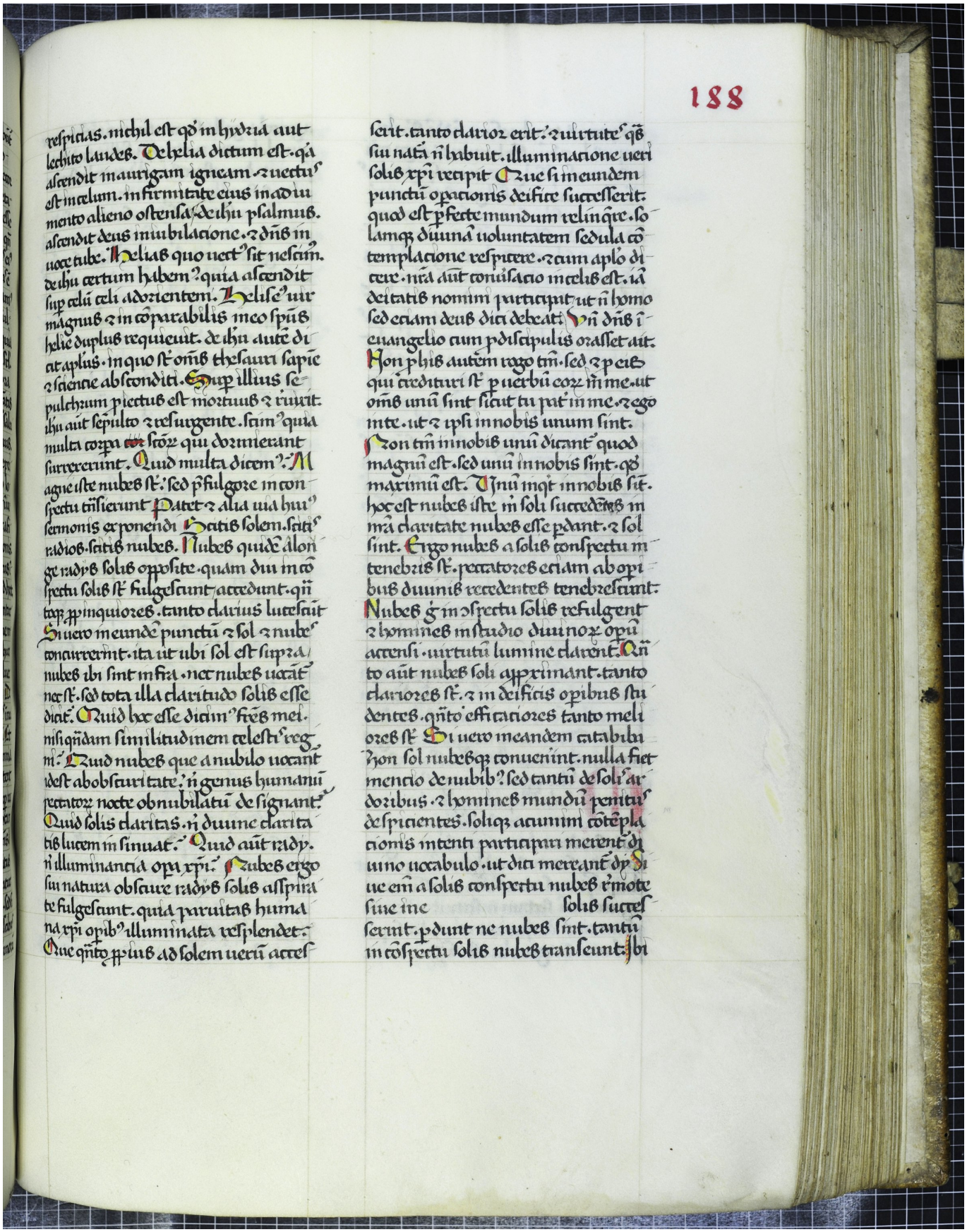

respicias. nichil est qd in hydria aut
lechito laudes. De helia dictum est. qa
ascendit in aurigam igneam. et uectus
est in celum. in firmitate eius in adiu
mento alieno ostensa. de ihu psalmus.
ascendit deus in iubilacione. et dns in
uoce tube. Helias quo uect' sit nescim.
de ihu certum habem' quia ascendit
sup celū celi adorientem. Helise' uir
magnus et incōparabilis in eo spūs
helie duplus requieuit. de ihu autē di
cit aplus. in quo st' omēs thesauri sapie
et sciencie absconditi. Sup illius se
pulchrum piectus est mortuus et reuixit.
ihu aut sepulto et resurgente. scim' quia
multa corpa ~~cor~~ scōr qui dormierant
surrexerunt. Quid multa dicem'. M
agne iste nubes st'. sed p fulgore in con
spectu trāsierunt Patet et alia uia hui'
sermonis exponendi Scitis solem. scitis
radios. scitis nubes. Nubes quidē alon
ge radys solis opposite. quam diu in cō
spectu solis st' fulgescunt accedunt. qn̄
toq; ppinquiores. tanto clarius lucescūt
Si uero in eundē punctū et sol et nubes
concurrerint. ita ut ubi sol est supra
nubes ibi sint infra. nec nubes uocāt'
nec st'. sed tota illa claritudo solis esse
dicit'. Quid hoc esse dicim' frēs mei.
nisi qn̄dam similitudinem celesti' reg
ni'. Quid nubes que a nubilo uocant
idest ab obscuritate. n̄ genus humanū
peccatorū nocte obnubilatū designant'.
Quid solis claritas. n̄ diuine clarita
tis lucem insinuat'. Quid aut radij.
n̄ illuminancia opa xpi'. Nubes ergo
sui natura obscure radys solis asspira
te fulgescunt. quia paruitas huma
na xpi opib' illuminata resplendet.
Que qn̄to ppius ad solem uerū acces

serit. tanto clarior erit. et uirtutes qs
sui natā n̄ habuit. illuminacione ueri
solis xpi recipit Que si in eundem
punctū opacionis deifice successerit.
quod est pfecte mundum relinqre. so
lamq; diuinā uoluntatem sedula cō
templacione respicere. et cum aplo di
cere. nr̄a aut conuersacio in celis est. iā
deitatis nomini participat ut n̄ homo
sed eciam deus dici debeat. Vn̄ dns i
euangelio cum p discipulis orasset ait.
Non p his autem rogo tm̄. sed et p eis
qui credituri st' p uerbū eorū in me. ut
omēs unū sint sicut tu pat' in me. et ego
in te. ut et ipsi in nobis unum sint.
Non tm̄ in nobis unū dicant' quod
magnū est. sed unū in nobis sint. qd
maximū est. Vnū inqt in nobis sit.
hoc est nubes iste in soli succedētes in
nr̄a claritate nubes esse pdant. et sol
sint. Ergo nubes a solis conspectu in
tenebris st'. peccatores eciam ab opi
bus diuinis recedentes tenebrescunt.
Nubes g' in cōspectu solis refulgent
et homines in studio diuinorū opū
accensi. uirtutū lumine clarent. Qn̄
to aut nubes soli approximant. tanto
clariores st'. et in deificis opibus stu
dentes. qn̄to efficaciores tanto meli
ores st' Si uero in eandem catabiba
non sol nubesq; conuenerint. nulla fiet
mencio de nubib'. sed tantū de soli' ar
doribus. et homines mundū penitus
despicientes. soliq; acumini cōtēpla
cionis intenti participari merent' di
uino uocabulo. ut dici mereant' dy Si
ue em̄ a solis conspectu nubes remote
sine ine solis succes
serint. pdunt ne nubes sint. tantū
in cōspectu solis nubes transeunt. Ibi